

Людмила Чижова

КАЗКА
НА
КАНИКУЛАХ

Канікули! Канікули!
Тора чудес казкова.
І цілий рік з надією
Ми їх чекаєм знову.

✓ 7-2016

МЛ ед

--2009

Дкр
4-59

Людмила Чижова

КАЗКА
НА
КАНІКУЛАХ

/Для дітей молодшого
та середнього
шкільного віку/

м. Миколаїв
2001 рік

560755

На канікули зберуся
І поїду до бабусі.

Зовсім близько це від міста,
То ж говорять - "передмістя".

У тролейбус я сідаю,
За годину приїжджаю.

А бабуся у гостину
Вигляда мене щоднини.

Лагідно так обіймає
І гостинці завжди має.

Розведе бабуся руки:
"Як ти виросла, онуко!"

Що я виросла - радію,
На це маю я надію.

Я себе тут відчуваю,
Ніби в казку поринаю...

Дім бабусин особливий,
Він, як терем той, красивий.

Розмістився у садочку,
Ніби лялька у віночку.

Цілий день у всі віконця
Пле своє проміння сонце.

Ласкою від нього віє,
І мені тут всі радіють.

В мене є своя кімната,
Де люблю відпочивати.

Тут, у схованці неначе, -
Книги всі мої дитячі.

Іграшки малі й великі
Проживають тут без ліку.

І коли я приїжджаю,
То вони мене чекають.

4

А надворі квітнуть квіти,
Дуже гарно і привітно.

Все посаджено рівненько,
Все полито, скрізь чистенько.

І на кожній з диво-грядок
Лад панує і порядок.

Найсмачніші на городі
Полуниці рясно родять.

Яблука такі червоні,
Аж горять від них долоні.

Персики яскравоцокі
Визирають хитро збоку.

Груші, алича та сливи -
Все на вид таке звабливе.

Сині грона винограду
В ряд висять, мов на параді.

Можна все це споживати,
Не лякаючись нітратів.

Як потрібно працювати,
Щоб красу цю дивну мати?

То ж, від самого світанку,
Вдень бабуся на ділянці.

Полива, сапає, поле,
Догляда дбайливо поле.

І зрадіє так бабуся,
Як до праці я візьмуся:

За тонесенькі чуприни
Повисмикую морквини.

І дістану з-під листочків
Я найменші огірочки.

Ще цибульку позриваю,
Помідори назбираю.

За укропом потім піду -
Все надбаю для обіду.

А обід в бабусі - свято,
Гарно вміє готувати.

Борщик зварить "зелененький"
І картоплю молоденьку.

Пироги великі, пишні...
В одних сир, а в інших - вишні.

Із черешень дуже милі
Я сережечки зробила.

І красуюся немарно,
Бо мені в сережках гарно.

Мене друзі зустрічають,
Лиш ворота відкриваю.

На порозі три коти,
У них віялом хвости.

Кіт Мишко - великий, чорний,
Він завзятий і проворний.

Лиш примружить жовті очі,
Завмирає так до ночі.

Горобці з нього глузують,
А він знай собі чатує.

Лиш горобчик зазіває,
Враз Мишко туди стрибає.

А сіренький кіт Кирпатий
Полюбляє їсти й спати.

Ось такий собі, нівроку,
Кіт лінивий, лежебока.

А тому він схожий дуже
На банкетку чи подушку.

Наш Мишко - поважний тато,
Його син - то кіт Кирпатий.

І не раз Мишко сердито
Починає сина вчити:

Зашипить, на весь зріст стане,
Й лапою того дістане.

І вже навчений Кирпатий
Зна - потрібно утікати.

Ну а третій кіт - Тимоха
Не уступить їм нітрохи.

В нього очі світло-карі,
Ніби хто вмикає фари.

Весь тигрового окрасу
Кіт величний, просто красень.

А коли город ми полем,
То коти на вольній волі.

Кіт Тиміш заліз на вишню,
Дуже спритно в нього вийшло.

А Мишко гребеться збоку,
Це - робота, не морока.

І качається Кирпатий,
Хоче спинку розім'яти.

Як обідати сідаєм,
То коти враз прибігають.

Мишко мені неодмінно
Кладе лапку на коліно.

Просить так він рибу, м'ясо,
Взагалі - шматочок ласий.

Потім у кутку як слід
Сам з'їдає свій обід.

І бабуся не мудрує,
"Віскасу" їм не купує,

Налива вона сметанку,
То з'їдають з опівбанки.

Всі сметанку любляють,
Хоч смаки окремі мають.

По обіді спочивають,
Сил нових набратись мають.

Прямо посеред кімнати
Ліг Мишко відпочивати.

В кошика заліз Кирпатий,
Й зручно вмощується спати.

Геть уваги не звертає,
Бо відразу засинає.

Кіт Тимоха лиш куняє,
Тут же очі відкриває,

Все здається, щось десь трісне,
Чи, можливо, мишка пискне.

І Тимоха в хвилюванні
Розпочне враз полювання.

Лиш проснуться - для порядку
Всі проводять фіззарядку:

Лапки вниз, прогнули спини
І завмерли на хвилину.

Потім позіхнуть завзято
І відразу всі вмиватись.

Вуха виминють і носик,
Ніжки чистять, що їх носять.

Ну а шерстку кучеряву
Вже розчісують на славу.

Сторожують дім бабусі
Пес Палкан і песик Буся.

Пес Палкан — "вівчар" породний,
Грізно ходить по городі.

Злим він дуже виглядає,
Хоч характер добрий має.

Від лихих людей боронить,
Він — надійний охоронець.

Ну а Буся — то дзвіночок,
Всіх розбудить серед ночі.

Як він служить, щоб ми знали
І спокійно спочивали.

Кожен має свою буду,
Не якусь там халабуду,

А міцне, надійне житло,
Щоб в теплі зимою жити.

Дружать між собою звірі,
Всі у злагоді та мирі.

Цілий день я з ними граюсь,
Від Палкана заховаюсь.

Як мене він відшукає,
Сам ховатись поспішає.

Розказати не беруся
Який дивний песик Буся.

Довгоногий та цибатий,
Смішно вміє танцювати.

Я для Бусі, як уміла,
Сарафанчика пошила.

Ще й хустину пов'язала —
Враз концертний вид надала.

А Мишко й Кирпатий звично
Боротьбу ведуть "класичну".

Тимко лазить безупинно
По канаті та драбині.

Потім у футболу грають,
М'ячика в дворі ганяють.

І не гірше, чесне слово,
Ніж в театрі Куклачова.

А під дахом у будинку -
Ну жива тобі картинка:

Поселилися пернаті
Різні-різні і багато.

Щовесни з чужого краю
До домівок повертають.

Тут шпаки пташат виводять,
Гусінь носять їм з городу.

Ластівки, мов блискавиці,
Трипадають до водиці.

Непримітна, невеличка
У садку живе синичка.

Ця бабусю не лишає,
В теплий край не відлітає.

А вертляві горобці
Налетять з усіх кінців.

Галасу на цілий світ,
Не поділять свій обід.

У спекотну цю погоду
Вони п'ють із крану воду.

Вітер з моря, як буває,
Навіть чайки прилітають.

Над будиночком кигичуть,
Ніби нас до моря кличуть.

У піску гребуться кури,
Бо така вже в них натура.

Вони теж допомагають,
Геть усіх жуків збирають.

Курочки оці рябенькі
Крашанки несуть біленькі.

Піде у курник бабуся,
Коли курочки знесуться.

Треба пити їх багато,
Аби голос сильний мати.

Стане сонечко сідати,
Поспішають кури спати.

Бо встають вони раненько,
Разом з сонечком ясненьким.

Заганя курчаток квочка,
Ці жовтесенькі клубочки.

Квочка діток захищає,
Брати їх не дозволяє.

Літній день такий великий,
То ж роботи в нас без ліку.

Тихо сонечко сідає,
Сидимо й відпочиваєм.

Всі проблеми розв'язали,
Дідуся не раз згадали.

А дідусь мій, Опанас,
Дуже-дуже любить нас:

І мене, й бабусю, й маму,
Та собачок із котами.

У гарячу пору, влітку,
Він буває дома рідко.

Коли квітнуть медоноси,
В поле пасіку виносить.

Там і днює, і ночує,
Вулики він сторожує.

В цих будиночках маленьких
Живуть бджілки золотенькі.

Цілий день вони літають,
Мед із квіточок збирають.

Мед із соняха, гречаний,
Липовий, такий духмяний.

Мед із вулика такого
Краще "Снікерса" любого.

З різнотрав'я мед до чаю
Особливо люблю.

Я ріднесеньку бабусю
Чимсь образити боюся.

Добра, мила і чарівна,
Їй нема у світі рівних.

Молода, струнка, висока,
Чорнобрива, світлоока.

Коси викладе віночком
І намисто в три рязочки.

Сукенька на ній яскрава,
Фартушок, як пір'я в пави.

Голос тихий, мелодійний,
Руки теплі і надійні.

Вчить бабуся вишивати
І пісень своїх співати.

А мелодія у пісні,
Що аж серцю в грудях тісно.

Я дивуюсь і горджуся:
Ось така в мене бабуся...

Місяць, як зійде горбатий,
Тоді й я збираюсь спати.

А бабуся чари знає,
Мене в травах покупає,

Щоб вродливою зростала,
Щастя та здоров'я мала.

Потім в ковдру замотає,
Снів хороших побажає.

Скаже тихо: "Спи, дитино,
Моя ластівко єдина"...

Засинаю я, а зорі
Світять у вікно знадвору.

Спить бабуся, спить Тимоха,
Засинають всі потроху...

Коли стану як бабуся,
Тут назавжди поселюся.

А хто в казку цю не вірить,
Нехай їде й перевірить.

Чижова
Людмила Яківна
Літературно-художнє видання

“Казка на канікулах”
поетична сучасна казочка для дітей

Художник *Світлана Туз*
Набір *Світлана Алексєва*
Комп'ютерна верстка та дизайн *Сергій Коломіць*
(Видавничий дім “Городянин”)
тел. +38 (0512) 24-78-37.

Здано в набір 12.03.2001.

Книга надрукована на кошти:

- благодійної акції «Серце - дітям», яка проходить під патронатом голови облдержадміністрації Гаркуші Олексія Миколайовича;
- ООО «Агропродукт»;
- Миколаївського обласного відділення Українського фонду культури;
- Миколаївської обласної організації Народно-демократичної партії (голова обласної організації Володимир Ємельянов);
- і при підтримці Миколаївської обласної бібліотеки для дітей ім. В.О.Лягіна

ОСОБЛИВА ПОДЯКА:

Бугаєнко Тамілі Іванівні

Карманову Олександровичу

Карпенко Олені Кузьмівні